

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Okręgowy w Warszawie (Polska) w dniu 28 października 2021 r. – LM przeciwko KP

(Sprawa C-654/21)

(2022/C 64/22)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Okręgowy w Warszawie

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: LM

Strona pozwana: KP

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 124 lit. d) w zw. z art. 128 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady UE nr 2017/1001 z 14 czerwca 2017 roku w sprawie znaku towarowego Unii Europejskiej ⁽¹⁾, rozumieć należy w ten sposób, że zawarte w tych przepisach określenie „roszczenie wzajemne o unieważnienie” może oznaczać żądanie unieważnienia wyłącznie w takim zakresie, w jakim pozostaje ono w związku z roszczeniem powoda z tytułu naruszenia unijnego znaku towarowego – co pozwala sądowi krajowemu nie rozpoznawać roszczenia wzajemnego o unieważnienie w zakresie szerszym, niż pozostający w związku z roszczeniem powoda z tytułu naruszenia?
- 2) Czy art. 129 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady UE nr 2017/1001 z 14 czerwca 2017 roku w sprawie znaku towarowego Unii Europejskiej rozumieć należy w ten sposób, że powołany przepis – stanowiąc o „przepisach proceduralnych odnoszących się do tego samego rodzaju powództwa, jak w przypadku krajowego znaku towarowego” – odnosi się do krajowych przepisów procesowych, które znalazłyby zastosowanie w konkretnym postępowaniu o naruszenie prawa do znaku unijnego (oraz postępowaniu z pozwu wzajemnego o unieważnienie), czy też odnosi się ogólnie do krajowych przepisów procesowych obecnych w porządku prawnym państwa członkowskiego – co ma znaczenie wówczas, gdy, ze względu na datę wszczęcia konkretnego postępowania o naruszenie prawa do znaku unijnego, przepisy procesowe o powództwie wzajemnym o unieważnienie znaku, odnoszące się do znaków krajowych, nie istniały w porządku prawnym państwa członkowskiego?

⁽¹⁾ Dz. U. 2017, L 154, s. 1

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Słowenia) w dniu 5 listopada 2021 r. – NEC PLUS ULTRA COSMETICS AG/Republika Słowenii

(Sprawa C-664/21)

(2022/C 64/23)

Język postępowania: słoweński

Sąd odsyłający

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: NEC PLUS ULTRA COSMETICS AG

Strona przeciwna: Republika Słowenii

Pytania prejudycjalne

Czy przepisy dyrektywy VAT ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 131 i 138 ust. 1, oraz zasady prawa Unii, w szczególności zasady neutralności [...] podatkowej, skuteczności i proporcjonalności, stoją na przeszkodzie przepisom krajowym, które zakazują przedstawiania i przeprowadzania nowych dowodów w celu wykazania, że spełnione zostały wymogi materialne określone w art. 138 ust. 1 dyrektywy VAT, już w toku postępowania administracyjnego w pierwszej instancji, a konkretnie w ramach uwag przedstawionych w odniesieniu do protokołu kontroli podatkowej wydanego przed wydaniem decyzji określającej wysokość zobowiązania podatkowego?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. 2006, L 347, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Judicial da Comarca do Porto – Juízo Central Cível da Póvoa de Varzim (Portugalia) w dniu 9 listopada 2021 r. – Gencoal S.A./Conceito Norte – Consultadoria de Gestão, Lda., BT

(Sprawa C-669/21)

(2022/C 64/24)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Tribunal Judicial da Comarca do Porto – Juízo Central Cível da Póvoa de Varzim

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Gencoal S.A..

Strona pozwana: Conceito Norte – Consultadoria de Gestão, Lda., BT

Pytania prejudycjalne

Czy art. 31 ust. 1 i 4 dekretu królewskiego 1624/1992 z dnia 29 grudnia, będącego hiszpańskim odpowiednikiem rozporządzenia o VAT, jak również art. 15 ust. 1 dyrektywy 2008/9/CE ⁽¹⁾ z dnia 12 lutego 2008 r., przewidując, że termin na złożenie wniosku o zwrot podatku od wartości dodanej przez przedsiębiorców i osoby wykonujące jednoosobowo działalność gospodarczą, którzy nie mają siedziby na terytorium stosowania podatku, ale na terenie Wspólnoty [Unii Europejskiej] rozpoczyna swój bieg [pierwszego dnia] po zakończeniu każdego kwartału lub roku i kończy się w dniu 30 września roku następującego po roku, w którym zapłacone zostały odnośne kwoty podatku, a w konsekwencji, że wniosek o zwrot należy złożyć w państwie członkowskim siedziby do dnia 30 września roku następującego po okresie zwrotu, naruszają zasadę neutralności podatkowej (z konsekwencją na poziomie neutralności w zakresie konkurencji i zasadę równości w aspekcie zakazu dyskryminacji), jaka wynika ze wspólnego systemu podatku od wartości dodanej ustanowionego w motywach 4, 5, i 7 oraz art. 167, 170, 171 i 178 dyrektywy Rady 2006/112/WE ⁽²⁾ z dnia 28 listopada 2006 r., zmienionej dyrektywą Rady 2008/8/WE ⁽³⁾ z dnia 12 lutego 2008 r., jak również z prawa podstawowego ustanowionego w art. 41 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2008/9/WE z dnia 12 lutego 2008 r. określająca szczegółowe zasady zwrotu podatku od wartości dodanej, przewidzianego w dyrektywie 2006/112/WE, podatnikom niemającym siedziby w państwie członkowskim zwrotu, lecz mającym siedzibę w innym państwie członkowskim (Dz.U. 2008, L 44, s. 23).

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. 2006, L 347, s. 1).

⁽³⁾ Dyrektywa Rady 2008/8/WE z dnia 12 lutego 2008 r. zmieniająca dyrektywę 2006/112/WE w odniesieniu do miejsca świadczenia usług (Dz.U. 2008, L 44, s. 11).